

majo šol, se, kar je mladine, eden od drugega brati uči. V našem kraji so o tem nar lepše hvale vredni gorjani na Oteleci (kjer je pokojni gosp. Vidrić blizo 40 let marljivo pastiroval, in zdaj vredni naslednik gosp. Makuc za blagor njemu izročeni močno skerbi). S tem pa kratko nikar ne ponižujem potrebe šol, temoč le v radost domoljubov omenim, da v našem kraji tudi, kjer še redne šole ni, si marsiktera glavica lepe bukve prebiraje um bistri. Saj tudi tukaj (v Kamnjah) je mnogo večje mladine brati unelo, preden je še šola vredjena bila, in ravno taki (razumniši) so šole nar bolj želeli, in se o spolnjeni želji močno radovali. Menda tudi drugod tako je, da umniši ljudje omike nar bolj želijo.

Iz Lutmerka na Štaj. Tergatev se v naših goricah ni tako obnesla, kakor smo se nadjali; le tretji del več kot lani je vina, ki je po dobroti enako onemu od leta 1854. Pa že dolgo ni bilo toliko kupca za-nj kot letos; eden drugemu je podajal vrata; celó iz Ogerskega so prišli letos kupci, ki so sicer le bele vrane v naših goricah. Cena iz-perva je omahovala med 70 do 80 gold., pa kmali se je podražila na 90 do 100 gold., marsikter šertin se je pa prodal tudi po 110 gold. Wochenbl. d. st. LWG.

Iz Tersta 16. dec. Po ukazu Cesarjevem od 28. nov. se ima, kar se je že davnej namerjalo, tisti del ladijostaje, ki je med poslopjem deželnega poglavarstva in med poslopjem pomorske osrednje oblasti, in se „Mandrachio“ imenuje, nemudoma na državne stroške zasuti, da se pridobi nove suhe zemlje in veliko prostora za poslopja na nji, brez ozira na to, kaj se bo na tem mestu pozneje zidalo. Razun tega veléva Cesarjev ukaz, da tudi tiste dela, s katerimi se imajo bregovi morja od konca St. Karlovega pomolka noter do pomolka Porporelskega poravnati in ktere se vežejo z zgorej omenjenim zasipom, se imajo na državne stroške doveršiti.

Iz Gradea se o povzdigi umnega kmetovanja piše „Oest. Volksf.“ med drugim, „da se v šolah za poduk kmečke mladine v kmetijstvu premalo skerbi. O tem oziru je bilo za kmečke fante nekdanj bolje, ko jim ni bilo treba še v šolo hoditi in so se domá od očeta kmečkih del vadili. Sedaj sedi prebrisani fant 6 let v šoli in se uči lepega „frakturpisanja“ in prav zvutih „Gesellschaft-Rechnung“ in Bog vé kaj še vsega; kako pa naj se drevó cepi ali terta sadí, pa le malokje sliši. Upati je, da tudi o tem bode kmali bolje, ker slišimo, da so se male, prav po domače pisane bukvice podale c. k. ministerstvu, ktere učé poglavitne nauke v kmetijstvu, s katerimi se bo dal tudi djansk nauk, mladini primeren, združiti. Potem še le bo napredovalo kmetijstvo, ko se bo cepilo že v mlade glavice“.

Novičar iz raznih krajev.

Upna naprava (kreditnica) za kupčijstvo in obertnijstvo je sprožila potrebo vesvoljne deželne asekuracije. Več svetov: kako naj bi se ustanovila taka potrebna naprava, po kateri bi posestnikom mogoče bilo proti majhni tarifi zavarovati svoje pohištvo, polje, gojzde, živino itd., se je že oglasilo. Ako se udeležijo vsi posestniki te asekuracije, bo letno odrajtvilo čisto majčkino, upna naprava pa bi pomagala občnemu kreditu zlo na noge. Da bi le pri samem sprožku ne ostalo! — Dvé politične stvari ste stopile te dni v prvo versto. Ena je homatija švajcarska, druga je angleško-perziška vojska v Azii. Zastran une se je oglasil 17. dan t. m. vladni francozki časnik „Moniteur“, kateri z ostro besedo graja neubogljivost švajcarske vlade, da se noče udati dobrovoljnemu svetu francozke vlade in oprostiti vjetih Neuenburčanov, in ji žuga z zgubo dosedanje prijaznosti. Ali bo tako pismo Švajcarje kaj omečilo, se ne vé. Govori se pa že tudi, da se pruska

vlada pripravlja na vojsko proti Švajci. — Drugi klopčič, ki se čedalje bolj zamotuje, je pa angleško-perzijska vojska v Azii; poslanec angleški lord Stratford Redcliffe je iz Carigrada perziški vladi poslal pismo, v katerem terja, naj njena armada berž zapusti Herat, ki si ga je unidan polastila. Ako je res, da je rusovska vlada dobra perzijski, bo težko kaj iz te terjatve. Da pa naši bravci zapopadejo to novo homatijo, jim jo hočemo ob kratkem razjasniti: Angleži se bojé, da bi Rusi preveč mogočni ne postali v Azii; med izhodno Indijo in Kaspi-morjem ležite Perzija in Afghanistan; te deželi ločite rusovske in angleške posestva v Azii; na Perzijo teži po naravni legi Rusija s kavkaško armado in ladijami na imenovanem morji, — Afghanistan pa je bliže Angležem, zatega voljo nočejo, da bi se Perzijani razširili v Afghanistanu; tudi je nek stara pogodba, da Perzijani ne smejo posesti Herata. Herat je pa Angležem posebno važen, ker skoz to mesto pelje stara kraljeva cesta iz Irana v Hindostan, in tedaj blizo do njih deže. Od tod sedaj vojska, ktera bi utegnila zlo pomenljiva biti, ako se tudi Rusi pridružijo vmes. — 22. dan p. m. so Rusi z veliko silo posedli Suhum-Kale na izhodnem bregu črnega morja in drugi dan so vzeli eno turško veliko in 18 manjših ladjic. Al nihče naj ne misli, da je to nova vojska na črnem morji. Suhum-Kale je rusovsko mesto, ktero so ob zadnji vojski posedli turški begúni in nekteri kavkaški gorjanci. Če jih je sedaj rusovska armada spodila, je vzela le v posest kar je Rusovskega. — Od začetka pariškega zbora se ne vé še nič gotovega. — Onega hudodelnika vojaka, ki je stregel unidan kralju Napolitan-skemu po življenju, so že berž tisti dan obesli; bil je 26 let star, iz Kalabrije domá, Agesilao Milano po imenu; brez kesa je umerl, rekši: „da je le spolnil, kar mu je bilo naročeno“. — Avstrijska ekspedicija, ki je šla kónj nakupavat v Sirijo, je na Libanonu že veliko lepe živine dobila. — Znani ustanovitelj družbe treznosti oče Matev je 8. t. m. 67 let star in že dolgo bolehen v Kventonu na Irskem umerl. — Zoper tiste znane težave, ki sučejo po morji potujoče ljudi, je iznajdel dr. Landerer na poti iz Zeje v Atinje dobro skušen pomoček: 10 do 12 kaplic kloroforma, ki se dobí v apoteki, se vlije v 2 ali 3 žlijice vodi in popije. Malokdaj je treba dvakrat ponoviti to pivo; tako gotovo nek pomaga.

Slovenske narodne pesme po Varaždinski okolici in po bližnjem Štajerskem.

Nabral M. Kračmanov.

8. Zaručena s kim ji volja ne.

Stal se jesem v jutru rano
Malo pred zorjum,
Šetal sem se med štacuni
Kaj se razhladim,
Zapazil sem devojčicu
Z verta šetajuč,
V jedni ruki nosi cvetje,
V drugi ružmarin.
„Podaj, duša, meni cvetje
Kaj si podešim“.
„Ja bi ti ga rada dala,
Al ti ga ne smem,
Snočka sem se zaručila
S kim mi volja ne;
On mi ima srebra, zlata,
Kaj mu broja ne;
Kaj mi hasni srebro, zlato
Da mi volja ne?
Rajši hočem siromaka,
S kim mi volja je!“

 Današnjemu listu je pridjana 5. pòla „Občne povestnice“.